

SĄD NAJWYŻSZY

Rzeczypospolitej Polskiej

Prezesa Sądu Najwyższego

Prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf

Warszawa, dnia 19 marca 2018 r.

PPI-0131-732/18

Szanowny Pan
Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej
W a r s z a w a

Szanowny Panie Marszałku,

w związku ze spoczywającym na mnie obowiązkiem zwołania w trybie art. 20 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 386, dalej jako „ustawa o KRS”) pierwszego posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa oraz mając na uwadze formułowane w przestrzeni publicznej liczne wątpliwości co do prawidłowości wyboru członków tego organu (zob. m.in. artykuł Pana Tomasza Krawczyka pt. „Co zapowiadają złe początki Rady”, Rzeczpospolita z dnia 15 marca 2018 r.), działając na podstawie art. 1 ust. 1, art. 2 i art. 10 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1764 ze zm.) zwracam się uprzejmie z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej w postaci dokumentów, na podstawie których dokonano wskazania kandydatów do Krajowej Rady Sądownictwa, wymienionych w wykazie zamieszczonym w druku sejmowym nr 2320.

Pragnę zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 11d ust. 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (j.t. Dz. U. z 2018 r., poz. 389 ze zm. – dalej jako ustawa o KRS), kandydatów do Krajowej Rady Sądownictwa może wskazywać wyłącznie klub poselski. Tymczasem z treści druku sejmowego nr 2320 wynika, że wymienieni w nim kandydaci do Krajowej Rady Sądownictwa zostali wskazani przez „posłów Klubu Parlamentarnego Prawo i Sprawiedliwość” oraz „posłów Klubu Poselskiego Kukiz'15”. Posłużenie się w przedmiotowym druku wyrażeniem „kandydat wskazany przez posłów Klubu Parlamentarnego (....)” wywołuje istotne wątpliwości co do tego, czy dochowana została przewidziana w art. 11d ust. 2 ustawy o KRS procedura wyboru członków Rady i to niezależnie od zastrzeżeń natury konstytucyjnej co do sposobu jej ukształtowania.

Zgodnie z art. 8 ust. 7 Regulaminu Sejmu organizację wewnętrzną oraz tryb pracy klubów określają ich regulaminy (statuty) wewnętrzne, podawane do wiadomości Marszałka Sejmu. Z reguły, z tego typu dokumentów wynika, że wyrazem woli klubu poselskiego jest uchwała jego członków (zebrania członków), a jego reprezentantem na zewnątrz jest przewodniczący klubu. Wówczas wskazania kandydatów na członków Krajowej Rady

Sądownictwa w trybie art. 11d ust. 2 ustawy o KRS powinien dokonać przewodniczący klubu, bądź organ wskazany w statucie wewnętrznym klubu jako uprawniony do jego reprezentowania. W tym kontekście pojawia się zatem pytanie, czy kandydaci wymienieni w druku nr 2320 zostali wskazani przez posłów poszczególnych klubów przez złożenie określonej liczby podpisów pod zgłoszeniem, czy też zgłoszenie zostało dokonane przez odpowiedni organ danego klubu. Odpowiedź na to pytanie ma bardzo istotne znaczenie z punktu widzenia oceny dochowania ustawowej procedury wyboru członków Krajowej Rady Sądownictwa będących sędziami.

Niezależnie od powyższego, podkreślenia wymaga, że klub poselski jest tylko jedną z form realizacji przez partie polityczne funkcji uczestnictwa w sprawowaniu władzy państwowej przy wykorzystaniu mechanizmów parlamentarnych. Ustawa z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (j.t. Dz. U. z 2016 r., poz. 1510 ze zm.) przewiduje także inne formy zrzeszania się przez parlamentarzystów. Wynika to wprost z art. 17 ust. 1 i 3 tejże ustawy. Stanowią one, że na zasadach określonych w regulaminie Sejmu posłowie mogą tworzyć w Sejmie kluby, koła lub zespoły poselskie (ust. 1); z kolei posłowie wraz z senatorami mogą tworzyć wspólne kluby, koła lub zespoły parlamentarne (ust. 2). W świetle tych unormowań nie ma najmniejszej wątpliwości, że klub poselski i klub parlamentarny to dwie zupełnie różne od siebie formy działalności partii politycznych. Różnice pomiędzy tymi zrzeszeniami dostrzega się również w Regulaminie Sejmu. Zgodnie bowiem z art. 15 ust. 1 tego aktu prawnego, „w skład Konwentu Senatorów wchodzi, obok Marszałka i wicemarszałków, przewodniczący lub wiceprzewodniczący klubów poselskich oraz przedstawiciele (...) klubów parlamentarnych, jeśli reprezentują co najmniej 15 posłów (...)”. Skoro zatem art. 11d ust. 2 ustawy o KRS wymaga, aby wskazania kandydatów na członków Rady dokonywał klub poselski, to *prima facie* nie może tego dokonać ani koło poselskie, ani klub parlamentarny. W świetle art. 11d ust. 1 i 2 ustawy o KRS pojawia się zatem problem, czy Klub Parlamentarny Prawo i Sprawiedliwość mógł dokonać skutecznego zgłoszenia dziewięciu kandydatów wymienionych w druku sejmowym nr 2320.

Mając na względzie powyższe, Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego powziął istotne wątpliwości co do prawidłowości wskazania kandydatów do Krajowej Rady Sądownictwa. W przypadku przyjęcia, że doszło do niego nieprawidłowo – zgodnie z dotychczasowym stanowiskiem obecnej większości parlamentarnej co do skuteczności uchwał Sejmu podejmowanych w wyniku niezgodnego z prawem wskazania kandydatów na stanowiska, których obsady dokonuje Sejm – należałoby uznać że wybór członków Krajowej Rady Sądownictwa przeprowadzony w dniu 6 marca 2018 r. jest pozbawiony mocy prawnej.

Z perspektywy obowiązków ciążących na Pierwszym Prezesie Sądu Najwyższego, konsekwencją powyższych wątpliwości jest brak pewności co do prawidłowości wyboru członków Krajowej Rady Sądownictwa, których należy zawiadomić o zwołaniu pierwszego posiedzenia po zwolnieniu stanowiska Przewodniczącego Rady. Zweryfikowaniu tych wątpliwości służy niniejszy wniosek.

Mając na względzie powyższe, wnoszę jak na wstępie.

